

Преходътъ бѣ толкова рѣзкъ, че цѣлиятъ свѣтъ изглеждаше нѣколко секунди потъналъ въ черна непрогледна тъма. Възползуванъ отъ това, човѣкътъ бързо и безшумно като пантера, се плъзна надолу и застана на дванадесетъ крачки отъ тюленитѣ. Дигна копието и почака, докато очитѣ му свикнатъ съ мъждивата свѣтлина на треперливитѣ звезди.

Въ това очакване, когато всичкитѣ му мускули се напрегнаха до последна степенъ, той чу или по-право усѣти, че въ мъглата се движи една грамадна маса. Следъ това чу борицкане, плѣсъкъ на вода, следъ това второ плѣскане, шумъ отъ отчаяна борба и дрезгавъ кучешки лай.¹⁾

Преди да угасне свѣтлината, човѣкътъ бѣ видѣлъ на леда три тюлена. Огъ двата плѣсъка въ водата разбра, че двата тюлена сж се спасили. Кой е нападналъ третия?

Съ яростта на дивъ звѣръ, комуто сж отнели плячката, той скочи две крачи напредъ. Но тукъ спрѣ, защото не можа ясно да различи, какво има предъ него. Кръвта му изстиваше, мразътъ сковаваше членоветѣ му, но той не го усѣщаше и не се боеше отъ него. Той усѣщаше само, че тукъ наблизо въ тъмата има врагъ,—предъ него или задъ него.

И ето, пакъ се разлѣ отъ небето сребриста свѣтлина, разтла се и таинствено изчезна.

До самия отдушникъ стоеше мечката, наведена надъ убития тюленъ, съ дигната лапа, съ отворена окървавена уста, и злобно гледаше човѣка.

¹⁾ Тюленътъ издава гласъ като дрезгавъ кучешки лай.